

OBSAH:

Zahrádkářské rady (str. 2)

Křížovka o ceny (str. 4)

Historie města Kravař (str. 5)

Zajímavosti na Hlučínsku (str. 7)

ZRCADLO

Hlučínska

LISTOPAD 2005

CENA 3,- Kč

MAGIE O DNI SVATÉHO ONDŘEJE

O svatém Ondřeji a jeho spjitosti s magickými obřady jsme se v tomto Zrcadle už zmínili, takže nakousnuté téma rádi naservírujeme se všemi pozoruhodnými aspekty. Svátek sv. Ondřeje byl v lidové víře pokládán za den vhodný k věštění. Tato pověra ovšem nesouvisí ani tak s postavou Ondřeje, jako spíše se skutečností, že den sv. Ondřeje byl prvním svátkem vánočního období. Veškeré snahy, které stály za provozováním magických praktik a obřadů, byly vedeny touhou se ochránit před mocí nastupující zimy.

Populárním způsobem, jak odhalit něco z budoucnosti, bylo vložít pod čtyři převrácené hrnečky předměty – hlinu, hřebec, chléb a prsten. Každý z nich měl symbolický význam. Hlína předpovídala brzkou smrt, hřebec nemoc, chléb značil nabytí majetku a prsten svatbu. Dívčata byla velmi nápaditá při pokusech o zjištění, kdy ke svatbě dojde, případně kdo bude ženich (bylo-li adeptů několik). Věštění se oproti očekávání nevěnovaly pouze dívky, chlapci byli též v tomto směru aktivní. Dochované a popsané obřady však ukazují víceméně jen snahy děvčat. Mohlo jít například o zatřesení stromem, které mělo vyvolat štěkot

psa a tento štěkot psa, dal-li se rozeznat směr, odkud štěkot pocházel, vypovídal o tom, z jakého směru má dívka očekávat svého nastávajícího.

Potenciální nevěsty klepaly

nekazte mi, nekazte vdávání.“ Běda, ozvala-li se slepice, neboť to dávalo tušit, že má dívka na svatbu ještě dostatek času a má za rok zaklepat znovu. Brzký snítek věstil kohout. Pokud mezi dívka-

snědl jako první, ta měla být před oltářem jako první. Dnešní mladá děvčata nejen, že se ve snaze o brzký snítek nepředhánějí (často je to také kluzká cesta k brzkému rozvodu), ale ani by spor nemohly řešit výše popsanou cestou, zejména kvůli absenci psů v některých rodinách.

Věšticí praktiky se daly provozovat nejen s živými psy, ale také s mrtvými zábymi. Doporučovalo se mrtvého tvora zahrabat do mraveniště a podle tvaru kostí, kterou dívka vyhrabala se zjišťovalo, zda mládence přitahovala nebo o ni nikdo nestál.

Pro ochránce přírody bezpochyby přijatelnější by bylo napsat si jména tří mláďenců na tři papírky, které dívka uložila na noc pod polštář a ráno namátkou jeden z nich vytáhla, aby na něm objevila jméno budoucího manžela.

Je nepochybné, že výše zmíněných rituálů se mohli účastnit jen jedinci s bohatou fantazií, ovšem ti, co měli fantazii ještě bohatší než bohatou, neustávali ve svých snahách ani ve chvíli, kdy pohlíželi na vodní hladinu, do zrcadla či do komína. Údajně se i tam dal obraz partnera vypořadovat. Panovala i obecná víra, že sny, které se zdají o svatoondřejské noci, aspirují na vyplnění.

těž o půlnoci na kurník se slovy: „Kohoutku, kohoutku, zakokrhaj. Muže-li dostanu, vědět mi dej. Slepíčky vy nechte kokotání,

mi panovaly spory, která se vda jako první, byly snadno řešitelné tak, že na lopatu každá vložila kousek chleba a čí pes kousek

30. LISTOPAD - VSTUP DO ADVENTU

Kdo trpí nedostatkem vhodných příležitostí k věštění, neměl by zaspát svátek sv. Ondřeje. Tento svátek se sice spojuje s magickými praktikami poměrně neodůvodněně, nicméně neoddsudovatelnou pravdou je, že 30. listopad byl významným dnem přinejmenším pro církve, která jej ustavila jako začátek liturgického roku. Mimo jiné odpovídal svátek sv. Ondřeje také počátku adventu.

Z Ondřejova života je známo, že měl mladšího bratra Šimona a živil se jako rybář na břehu Genzaretského jezera v Palestině. Byl současně Ježíšovým, nejprve byl učedníkem Jana Křtitele, posléze Ježíše Krista, a to spolu se svým bratrem Šimonem, který je známější pod jménem apoštol Petr.

Za svého života byl pronásledován, neboť žil v době krutovlády římského císaře Nera. Svě

víry se však nezřekl a byl proto ukřižován. Tvar kříže odpovídal písmenu X, odsouzenec na něm umíral zpravidla pomaleji. Tento kříž označujeme podle sv. Ondřeje - ondřejský nebo Ondřejův. Kříž je nejčastějším atributem, se kterým je Ondřej zobrazován. Další charakteristické znaky, podle nichž jej můžeme identifikovat, jsou bílé vlasy i plnovous.

Za uloženími ostatky sv. Ondřeje se mohou věřící vydat

do italského letoviska Amalfi nedaleko Neapole. Jsou zde uloženy od počátku 13. století. Šikmý kříž se stal symbolem začleněným do erbu Burgundska a sv. Ondřej byl uznán za osobního patrona burgundských vévodů.

Na počest sv. Ondřeje byl založen řád Zlatého rouna, který se stal ceněným a hojně udělovaným (z rukou francouzského krále, římského císaře, anglického krále i ruského cara).

ZABEZPEČENÍ ZAHRÁDKY NA ZIMU

Dokončujeme poslední práce, které jsme nestačili udělat v říjnu a to hlavně výsadbu nových stromků, keřů a na okrasné zahrádce také cibulovin. Zabezpečíme také nově vysázené stromky ovocné proti okusu zvěří, hlavně zajíců, kteří nám napáchají veliké škody. Jeden zajíc dovede za jednu noc poškodit až deset stromků. Je dobré tyto stromky obalit hustým pletivem, buď drátěným nebo plastovým. Stále zelené dřeviny potřebují na rozdíl od opadavých rostlin během zimy dostatek vody, aby nevyschly. Listy a zelené větvičky i v zimě odpařují vodu a proto ji musíme stále doplňovat. Před zimou rostliny dobře zavlažíme. V zimě využijeme dnů, kdy nemrzne a potřebnou vláhu dostaneme. Příklad u rhododendronu, který nikdy nezmrzne, ale při nedostatku závlahy uschne. Také můžeme využít poslední příznivé dny než půda zamrzne na přesazení a rozdělení trvalek. Po výsadbě chráníme půdu nastýlkou. Půda pomaleji chladne, později zamrzá a cibule a trvalky nám ještě zakoření. Shrabeme také opadané listy a toto dáme na kompost. Ale listy, které bylo napadeno škůdci spálíme.

Určitě máte také vysázené všechny stromky a keře ovocných druhů a podařilo se vám koupit u jabloní na dobrých podnožích dobré odrůdy a to hlavně rezistentní. Také už se objevují v některých ovocných školkách stromky k prodeji v kontejnerech nebo velikých květináčích. Jsou sice o něco dražší, ale mají spoustu výhod. Tyto můžeme vysazovat průběžně během podzimu a máme jistotu, že se všechny ujmou a budou nerušeně pokračovat ve vzrůstu na rozdíl od stromků, které jsou bez zeminy s holými kořeny. Ještě vám připomenou v krátkosti požadavky meruněk, a to maximální pečlivost při výsadbě, přídavné hnojení organickými a průmyslovými hnojivy, stanoviště chráněné před severními větry a jarními mrazy, vyhovující složení půdy, optimální výživa v celém období pěstování, doplňkové zavlažování, ošetření proti škůdcům a výběr odrůd na dobrých podnožích. Když tyto všechny požadavky splníte, máte o úspěch postaráno.

Kontrolujte pečlivě uložené ovoce a nahnilé a poškozené odstraňujte včas. Také řádně

větrejte místa uložení a dbejte na dobrou vlhkost.

Po sklizni zeleniny odstraníme všechny zbytky rostlin a plevele a dáme na kompost. Plevle, které mají semena nedáváme na kompost, ale spálíme. Plevle které dáme i se semeny na kompost, tak tato semena jsou klíčivá i deset roků a ani tlení kompostu je nezničí. Už teď si můžeme připravit na zimu vitamíny a to zasazením petržele a pažitky do květináčů. Květináče postavíme na světlé okno do mírně teplé místnosti. Také reveň před zimou dobře pohnojíme a to dobrým kompostem nebo mrvou, nebo také průmyslovými hnojivy. Připravíme si také plán výsadby zeleniny na příští rok a podle toho hnojíme při rytí záhonů. Některé zeleniny nesnášejí na jaře čerstvé hnojení jako jsou košťaloviny, celery, rajčata nebo okurky. Pro tyto musíme hnojit už teď na podzim. Na jaře jim můžeme přidat dobrý kompost. Třetí rok po vydatném hnojení pěstujeme hrách, cibuli a fazole. Také můžeme vysazovat okrasné dřeviny a živé ploty, skalku vyčistíme také od spadaného listí, choulolistivé rostliny chráníme vhodnou nastýlkou, choulolistivé jako jsou lewisie můžeme opatřit stříškou proti vlhkosti. Lewisie musíme sázet mírně šikmo, aby přebytečná voda stékala, jinak nám vyhnívají, když mají hodně mokro. Také nezapomeneme vyjmout hlízy a cibule květin, které musíme uložit přes zimu v chladné bezmrazé místnosti. Také můžeme narychlovat cibuloviny pro vánoční ozdobu. Před mrazem schováme všechny pokojové květiny, které jsme letnili na zahradě. Pěstitelé bonsajů už také musejí uklidit pokojové rostliny a venkovní můžeme buď vyjmout z misek a zasázet na záhon, nebo je zapustit i s miskama do záhonu, pokud tyto misky neroztrhá mráz. Je lépe venkovní bonsaje zimovat na zahradě a tímto se nemusíme starat s jejich závlahou v zimních měsících. Kdo zimuje bonsaje ve sklenících nebo v teplé místnosti musí dbát na to, aby tyto v zimě nerostly. Také vinnou révu zabezpečíme nastýlkou na kořeny. Můžeme také dát některé hnojivo, ale když pohnojíme chlévskou mrvou, nespíme zároveň pohnojit hnojivy s obsahem vápna. Tímto by z mrvy vyprchal

dusík. Důležité je také odstranění mulčování, které jsme během léta dávali ke stromkům. Při ponechání mulče jsme připravili úkryt v zimě pro hraboše a slimáky. A tyto škůdce určitě nemáme rádi na našich zahrádkách.

Stále ještě navštěvujte výstavy, které pořádají zahrádkáři a tam máte možnost se od odborníků dozvědět nové způsoby pěstování jak ovocných, tak okrasných rostlin a také zeleniny nebo pokojových květin.

Zimní období je také čas na zdokonalování našich vědomostí, a to jak studováním časopisů a knih na odbornou tematiku, tak hlavně návštěvou odborných přednášek, které zahrádkáři konají během měsíců, kdy nemáme práci na zahradě. Je mnoho nových způsobů pěstování, neboť vývoj jde stále dopředu a nové poznatky nám zase pomohou k tomu, že naše zahrádky budou příštím rokem zase krásnější.

Ještě musíme také zazimovat růže a to tak, že je ostriháme nahrubo asi 50 cm a kořeny opatříme nastýlkou, aby nepromrzly. Na to stačí proležetelný hnůj nebo spadané listy.

Také si už můžeme opatřit semena, hnojiva nebo postřiky, které budeme na jaře potřebovat.

Také jsem navštívil některé výstavy. Musím velice pochválit všechny organizace, že jsou rok od roku krásnější a je vidět, že na těchto výstavách se objevují i nové výpěstky a toto je záruka, že nás, milovníků krásy přírody neubývá.

Největší výstavu, kterou jsem navštívil byla v Ostravě, kde letor vystavovalo 5 okresů, ale bez účasti našeho Opavského a toto je velká škoda, že naše organizace neměly zájem letos vystavovat své výpěstky.

V našem okrese musím pochválit ty výstavy, které jsem měl možnost navštívit, a to: vinařskou ve Velkých Hošticích, ve Štěpánkovicích a v Příšti. Všechny byly velice dobře připraveny a všude bylo vidět velikou snahu něco krásného ukázat občanům vlastních obcí a okolním návštěvníkům těchto výstav.

Přeji všem, aby se podařilo zabezpečit zahrádky na zimu a aby milovníků krásy přírody neubývalo, ale houfně přibývalo a toto je naším přáním do budoucna.

Erich D U X A, BOROVÁ

RYBÁŘI, POZOR!

Ryby na listopad

1. den - průměrný zrána, dobrý po poledni
2. den - velice dobrý do 8.00 hodin
3. den - velice dobrý do 9.00 hodin
4. den - velice dobrý do 15.00 hodin
5. den - velice dobrý do 15.00 hodin
6. den - velice dobrý do 15.00 hodin
7. den - špatný den
8. den - docela dobrý od 10.00 do 15.00 hodin
9. den - je dobrý zrána, průměrný po poledni
10. den - je dobrý zrána, docela dobrý po poledni
11. den - průměrný zrána, dobrý po poledni
12. den - je celý průměrný
13. den - je celý průměrný
14. den - velice dobrý od 16.00 do setmění
15. den - velice dobrý do 14.00 hodin
16. den - je celý průměrný
17. den - průměrný zrána, dobrý po poledni
18. den - velice dobrý do 15.00 hodin
19. den - docela dobrý od rána do šera
20. den - dobrý zrána, průměrný po poledni
21. den - dobrý zrána, průměrný po poledni
22. den - dobrý od rána do 14.00 hodin
23. den - dobrý do 13.00 hodin
24. den - docela dobrý
25. den - dobrý do 15.00 hodin
26. den - průměrný od 15.00 hodin
27. den - dobrý pouze po poledni
28. den - dobrý pouze po poledni
29. den - docela dobrý po poledni
30. den - průměrný zrána, dobrý po poledni

Petrův zdar

NOVÝ BOXER S ÚDRŽBOU NA 2 ROKY ZDARMA

www.peugeot.cz

Více informací: 800 555 747

Jak může být kvalitní užitkový vůz ještě užitečnější? Co takhle k novému vozu přibalit **zdarma program údržby na dva roky***, který zahrnuje veškeré pravidelné prohlídky včetně práce našich specialistů, materiál a originální náhradní díly. To vše nyní získáte za cenu **399 900 Kč** s možností **0% leasingu** nebo v případě využití Peugeot Leasingu dokonce za **359 900 Kč**.
Peugeot Boxer – nejužitečnější hráč v ringu užitkových vozů.

PEUGEOT LEASING

PEUGEOT DOPORUČUJE TOTAL

PEUGEOT. PROFESIONÁL JAKO JSTE VY.

Boxer

PEUGEOT

* Bezplatný program údržby platí pro nové vozy Peugeot Boxer po dobu dvou let nebo do ujetí 120 000 km.

AUTO HRUŠKA s.r.o.

Budovatelská 8, 747 14 Ludgeřovice, Tel.: 595 052 565, 595 053 906

Krnovská 163, 747 07 Opava-Jaktař, Tel.: 553 609 986, 553 609 980

OBEČNÍ ÚŘAD DARKOVICE

Letošní rok byl pro vaši obec úspěšný. Vysvětlili jste nový kostel a hřbitov. Jak to hodnotí vaši občané?

Výstavba kostela nás stála hodně úsilí a taky finančních prostředků. Na druhou stranu tato stavba ukázala jak silná je naše obec a jak obětaví, vytrvalí a pracovití jsou naši občané. Nabyl jsem dojmu, že tato stavba naší obec smetlela. Při této příležitosti se musím zmínit o dodavatelských firmách, dopravcích a občanech okolních obcí. Téměř každý ze jmenovaných se nám snažil pomoci ať již finančně nebo slevami na dopravě a materiálu. Jak velká a vítaná pomoc to byla svědčí i finanční náklady rozpočtové na celou stavbu a skutečné čerpání. Rozpočtový náklad na celou stavbu činil 14 milionů 280 tisíc korun, skutečné čerpání bylo 9 milionů 140 tisíc korun. Je to opravdu velký rozdíl, každému bych přál takový úspěch. Na stavbě bylo odpracováno bezplatně 18 tisíc brigádnických hodin. Jistě na tomto místě by se slušelo vyslovit slova uznání a přislíbit, že možná budeme mít možnost vám tuto pomoc jednou oplatit.

Rovněž hřbitov, smuteční síň a parkoviště jsou hotovy a po kolaudaci. V současné době provádíme výsadbu zeleně a úpravu přístupové komunikace. Chceme, aby toto místo bylo důstojné a pěkné. Také se říká, že jak se

pečuje o hřbitov taková je obec.

Také provádíme opravu mateřské školy. V budově mateřské školy bylo vše špatné, stavěla se v padesátých letech a od té doby až na maličkosti nebylo na budovu sáhnu.

Byli jsme vázáni termínem nebo lépe řečeno délkou oprav, a to byly dva měsíce prázdnin. Za tu dobu jsme museli zvládnout přístavbu sociálního zařízení a šaten, výměnu rozvodu plynu, elektřiny, vody, topení, pak zateplení budovy, utěsnění a výměna oken a celková generálka sociálního zařízení již dle současných předpisů.

Generální opravu mateřské školy provádíte dodavatelsky?

Ačkoliv jsme chudobná obec, tato stavba pro krátký termín realizace byla svěřena stavební firmě. Akci prováděla firma pana Karla Ricky z Hlučína, jež se úkolu zhostila na výbornou, takže k 1. 9. předškoláci mohli do mateřské školy nastoupit. Samozřejmě že i tady byly různé drobné práce, nad rámec smlouvy uzavřené s firmou, a to opět pomohli zdarma místní občané a řemeslníci.

Jak to vidíte v nejbližší budoucnosti?

Nastává nám období splácení dluhů. Nebráníme se akcím, na které obdržíme finance z různých fondů, což beze zbytku využijeme.

Děkuji Luk

MLADÍ LIDÉ A DROGY

Spousta obcí na Hlučínsku se nevyhýbají problémy s drogami. Bohužel, stále více mladých lidí kouří marihuanu, někteří sahají i po jiných, tvrdších drogách.

V posledních dnech také zjišťujeme, že někteří z mladých začínají „čichat“ toluen, o čemž svědčí nálezy prázdných láhví od toluenu v areálu školy a na jiných místech v obcích.

O tom, že drogy jsou celkem vážným problémem, svědčí i nálezy pěstovaných rostlin marihuany v lese.

Je velmi těžké hledat příčiny rozšíření drog mezi mladými lidmi a ještě těžší bude snížení užívání drog. Drogy se dnes dají získat na diskotékách, na středních či vysokých školách a na jiných místech. Pro řadu lidí je to obrovský byznys, pro řadu lidí je to cesta do záhuby.

Příčin rozšíření drog je více - nezaměstnanost mladých lidí, na druhé straně i dostatek financí, snaha zažít nebo vyzkoušet něco nového; v užívání drog mladí hledají odrazení od problémů dnešního světa; přebytek volného času; velký tlak zaměstnavatelů i společnosti na psychiku člověka atd.

Chybí finance na správnou protidrogovou prevenci, která by se měla věnovat podpoře volného času (sportoviště, klubovny,...), výchově rodičů (jak vychovávat děti, jak se jim věnovat, jak rozpoznat problémy u dětí, kde vyhledávat pomoc), rozvoji škol a školních aktivit, tvorbě nových účinných zákonů atd.

A pokud se nezapojí do vzájemné spolupráce škola, rodina, obec a stát, těžko se budou hledat správná řešení.

PROGRAM KINA MÍR HLUČÍN LISTOPAD 2005

4.11. v 17.00 a 19.30 hod., 5.11. v 17.00 hod.

MŮJ AUŤÁK BROUK MP, USA – komedie

5.11. v 19.30 hod., 6.11. v 17.00 hod.

NESVADBOVI MP od 12 let, USA – komedie

6.11. v 15.00 hod.

DVANÁCT MĚSÍČKŮ Pásmo kreslených pohádek pro nejmenší diváky.

11.11. a 12.11. v 19.30 hod., 13.11. v 19.00 hod.

NOČNÍ HLÍDKA MN Rusko – akční sci-fi

12.11.–13.11. v 17.00 hod.

MOJE KRÁSNÁ ČARODĚJKA MP, USA – romantická komedie

17.11. v 19.00 hod., 18.11. v 19.30 hod., 19.11. v 17.00 hod.

PANENSTVÍ NA OBTÍŽ MN, Norsko, Švédsko – teenagická komedie

19.11. v 19.30 hod., 20.11. v 17.00 hod.

LEGENDY Z DOGTOWNU MP, USA – životopisný, sportovní

20.11. v 15.00 hod.

KAMARÁD KRTEČEK Pásmo kreslených příběhů o krtečkovi.

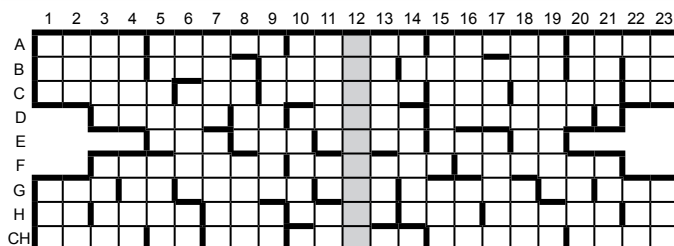
21.11. až 23.11. v 17.00 hod.

ANDĚL PÁNĚ MP, ČR – Nová česká filmová pohádka

25.11. v 19.30 hod., 26.11. v 17.00 a 19.30 hod., 27.11. v 17.00 hod.

ŠTĚSTÍ MP, ČR, SRN – psychologický

KŘÍŽOVKA

Strašné je, že není možno žít ani se ženami, ... (tajenka)

Byron

VODOROVNĚ: A. Krupice (nár.); strop (nár.); saty (nár.); nařiká (nár.); včelí produkt. B. Úrodné místo v poušti; svinutý útvar; ženské jméno; nočník (nár.); SPZ Rimavské Soboty; chemická značka rhenia. C. Sýr; označení muže; rostlina; docela; výměšky klůže; hovorové označení počítače. D. Mim; citoslovce slepice; umělý chrup (nár.); uříznutý (nár.); značka tlaku. E. Snad; latinský pozdrav; řetěz; kousnutí (nár.); hele (nár.). F. Logopedické S; prst (nár.); plác. G. Kocour (nár.); chemická značka radia; teta (něm.); SPZ Spíšské Nové Vsi; řečnický pult (nár.); české město; planetka. H. Primát; světadíl; opak dne; planetka; špatnost; jméno; citoslovce leknutí. CH. Lesní zvíře; podpis anonyma; a sice; perina (nár.); české město; svatební kytice.

SVISLE: 1. Pepř; bakterie. 2. Korys; SPZ Opavy. 3. Jméno fyzika Newtona; plátěný přístřešek. 4. Dezinfekční přípravek; planetka. 5. Název televizní stanice; Abelův bratr. 6. Značka mouky; psát (nár.); „N“. 7. Dopravní prostředek; ženské jméno. 8. Spojka; Anna (nár.); část svíce. 9. Provádět tenisový úder; pádová otázka. 10. Sloní zuby; nosič na kolo (nár.); značka průměru. 11. Brambor; snížený tón; chemická značka lutecia. 12. TAJENKA. 13. Trhavina; létající talíř; chemická značka dusíku. 14. Nemoc kloubů; bled (nár.); začátek abecedy. 15. Cizokrajná dřevnatá rostlina; škeble. 16. Kunovité šelma; značka kosmetiky; hroznyš. 17. Předložka; bodlák; fronta (zast.). 18. Bání; biblická postava. 19. Lékárna; římsky 1100. 20. Sondy; osekl (nár.). 21. Vypádávání zrn; název magazínu pro ženy. 22. Pálměsíc; údolí. 23. Patlanina; citoslovce pochopení.

Řešení tajenky zašlete na naši adresu do 25. 11. 2005. Vylosování výherce obdržel 200,-Kč. Vyškerem křížovky za říjen je Krista Schneiderová, Koberice.

Blabopřejeme.

NOC ZESNULÝCH

Skutečnost, že nebylo v dějinách civilizovaného národa, u kterého by se neprojevovala úcta k mrtvým a starost o místa jejich posmrtného odpočinku, reflektoval už v 19. století Jan Neruda. Ten také mimojiné pokládal za nejschopnější projevy úcty ke hrobům a hřbitovům muslimy. Tímto nesledují snahu konfrontovat úctu k mrtvým v rozličných kulturách, jen zjednodušeně konstatují, že rozdíl zde jsou, a to často diametrální. Protože každoročně vzpomínáme na naše zesnulé a rozebíráme aspekty obřadů, kterých se u této příležitosti účastníme, protentokrát se přesuneme za oslavami

„Noci mrtvých“ do Mexika, abychom nahlédli i na jiný, živější způsob trávení tohoto svátku.

Oslavy Dušiček se berou v Mexiku vážně, i když mexické „vážně“ vám může vyznít jako nedůstojné oproti našemu českému „vážně“. Mexičané však věnují pozornost hrobům již měsíc před samotnými Dušičkami. Otevírají se trhy se sladkostmi i květinami a jsou hojně navštěvovány za účelem nákupu potřebných ozdob. Nejoprávněnější a nejhlubší úctu dovedou prokazovat svým mrtvým zejména indiáni. Pro mnoho jiných Mexičanů jsou však Dušičky jen příležitost, jak se beztržně a veřejně

dostat do podroušeného stavu, Dušičky totiž doprovázejí celonoční oslavy. V žádném případě není tamní průběh srovnatelný s českou tichou, umírněnou atmosférou. V Mexiku je městské dění o Dušičkách doprovázeno hlukem, všude vyrůstají generátory, ze kterých žíví elektrina tisíce žárovek

Na hřbitovech panuje větší klid, hroby zdobí svíce (tento obraz nám není neznámý), kterých je však tolik, že navozují dojem přesycenosti. Mexičané tráví u hrobů svých blízkých často celou noc. Celé rodiny sedí zabalené v plédech, popíjejí punč nebo kávu. Hroby jsou ozdobeny

pochutinami, které měl zesnulý za života rád, nechýbí ani lahve alkoholu. Mezi hroby se procházejí hudebníci s nástroji, kteří na požádání (a za nepatrný příspěvek) u hrobů zpívají.

Na pár rádcích jsme se přenesli do Mexika, stejně jako Mexičané budeme vzpomínat i letos na své blízké, kteří s námi již nejsou a kterým můžeme věnovat jen vzpomínku (pokud jim nehodláme na hrob pokládat oblíbené pochutiny či lahve alkoholu).

Mrtvé můžeme mít v úctě mnoha různými způsoby, a to bylo to jediné, k čemu jsem se toužila dobrat.

HISTORIE MĚSTA – „KRAVAŘŠTÍ VE VÍRU STALETÍ“

Pokračování z minulého čísla

Více se začalo dařit i podomnímu obchodu. Zásluhou několika jedinců se této formě podnikání začalo dařit natolik, že se nebyvale rozšířila a začala vzkvétat. „Kraavařští kapkáři“ dokázali doma vyrábět účinné preparáty (kapky, oleje) z léčivých bylinek. Distribuce tohoto zboží byla od počátku žádána a zboží se dobře prodávalo. Postupně se do prodeje zapojovalo čím dál více lidí, štěstí zkoušeli v převažující míře domkaři a bezzemci. Ti se vydávali do všech končin země, hlavně do center, kde se dařilo průmyslu (Berlín, Vratislav). Obyvatelé, kteří zůstali na svých malých gruntech, spíše živořili. Snažili se zbavit dluhů, aby mohli následovníkům zanechat své usedlosti bez zatížení. V tomto stadiu společenského vývoje, kdy se obec rozrostla o 40 domů a o 550 obyvatel, se emancipovaná hraběnka Rénardová rázně chopila řízení panství. Zavedla ještě v 1. polovině 19. století na svém panství příkladně vedené hospodářství. Bezprostředně po svém příchodu na panství ho dokázala nejen rozšířit, ale zároveň ho povznesla na nebyvalou kulturní úroveň. Nejdříve od Jana Lauffera za 17 000 tolarů odkoupila mlýn (tzv. velký), pílu, olejnu, 38 jiter polí, 6 jiter louky a zahradu. Dále zakoupila od Františka Příškovského za 9 500 tolarů mlýn (tzv. malý) i s příslušející zahradou. Neúroda v letech 1845 a 1846 zapříčiněna deštivým počasím v následujícím roce postihla hladem i cholera nemilosrdně rovněž Horní Slezsko. V kraavařské farnosti, kde až

na 3 občany byli všichni římskokatolického vyznání, mělo zemřít okolo 100 obyvatel. Toho bolestného roku 1847 nechala hraběnka Rénardová strhnout chátrající velký mlýn a z demolic získaný materiál prozřívavě využila k výstavbě úředního domu na totožném místě. Na parcele na konci zámecké aleje podél strouhy vyrostl v Kraavařích dosud nevídaný masivní, zděný jednoposchodový dům. Přírodně vybavený sloužil úředníkům paní hraběnky i příštích majitelů. Místní ho pokřtili „zámečkem“. Po prováděných adaptacích slouží tato skvostná budova v současnosti obyvatelům jako domov důchodců. Souběžně se stavbou úředního domu se rozhodla od aleje mírně vzadu postavil nový mlýn (pozdější palírna, dnes náhradní fotbalové hřiště), který odpovídal technické vyspělosti tehdejší doby. Interiér nechala vybavit stroji americké výroby. Podle nich byl mlýn přilehavě nazván od lidí „Amerikánem“. Právě, když intenzivně probíhaly stavební práce, propukla v Prusku revoluce. V hlavním městě Berlíně byla zahájena 18. března 1848. Také na Ratibořsku dávali občané svou nespokojenost najevo na lidových shromážděních. V obou obcích byli ti, co se zajímali o dění ve státě, o všem podstatně informováni po nedělních bohoslužbách v sále hostince na Sturové (bývalé hospodářské družstvo). Zde jim předčítal koutský hlavní učitel Pavel Večerek z novin „Schlesische Zeitung“, které odebíral pan farář Jan Peterek. Spolu s fojtem Jakubem Peterkem z Koutů, který měl být ve dnech 31. 3 - 4. 4. ve Frank-

furtu nad Mohanem účastníkem předparlamentu připravujícího půdu pro svolání Národního shromáždění, vysvětlovali situaci a podávali zprávy, které dostávali nebo se dozvěděli mimo tisk. Když oba prohlédli a správně odhadli, kam vývoj směřuje, vyzvali spoluobčany k zachování klidu a rozvážnému jednání. Vlně nepokojů, která počátkem září 1848 prošla blízkými vesnicemi, se vyhnuli. Po jejím potlačení, už po vystřízlivění a uklidnění, prokázala paní hraběnka se skončením stavebních prací vytříbený vkus. Pozornost soustředila k nákupu vzácných knih, kterými postupně na zámku zřídila a vybavila bohatou knihovnu. Podobně umění milující žena zámecké komnaty obohatila vzácnou kolekcí obrazů. Dnes můžeme jen spekulovat, že nejvzácnější ze všech „Únos Sabineky“, portrét krále Fridricha Velikého a ostatní na zdech visely a zdobily je převážně její zásluhou. Šlecheta hraběnka Eufémie Rénardová však na vrcholu svých sil předčasně v roce 1853 zemřela. Smutečního rozloučení ve Velkých Střelcích, kde na starém hřbitově spočinula, se zúčastnily delegace představitelů obcí v čele s kraavařským dědičným fojtem Janem Gebkem a koutským fojtem Jakubem Peterkem. Vedení panství převzal manžel Ondřej, který je předal v červenci 1854 po svatbě svého mladšího syna Hypolita do jeho rukou. Manželství nemělo dlouhého trvání, hraběcí syn se 18. října vlastní neopatrností postělil při honu a zranění podlehl. Po synově smrti kraavařské panství opět převzal otec.

Hrabě Ondřej Rénard po uplynutí dalších dvou let panství prodal. Hraběte Ondřeje Rénarda nejspíš přiměly prodat panství truchlivé vzpomínky svázané s úmrtím manželky Eufémie a mnohem více s tragickou smrtí syna Hypolita ve zdejších prostředích.

Novým majitelem se stal 4. září 1856 zámožný kupec evangelického vyznání, Wiliam (Vilém) von Fontaine. Jak napovídá jeho jméno, byl potomkem francouzského markýze. V bouřlivých letech Francouzské buržoazní revoluce 1789 - 94 rodina emigrovala a usadila se v Německu. Mladý pán Wiliam Fontaine nějaký čas bydlel se svou manželkou v Novém světě a v Itálii. Nové panství koupil za 446 400 tolarů včetně úředního domu, nového mlýna s příslušnými poli (68 070 tol.) a malého mlýna (13 131 tol.). Nový majitel panství se v kupní smlouvě zavázal převzít úhrady a plnění všech veřejných poplatků na zakoupeném panství (obecní, farní, kostelní, okresní, státní). Byl rovněž povinen splnit všechny závazky k místní katolické farnosti. Kraavaře podobně jako okolní vesnice zaznamenaly nárůst občanů. Obec tehdy měla 2 127 obyvatel, Kouty přibližně o tisíc méně a na Dvořisku přesáhl počet obyvatel číslo 180. Došlo také na změny ve správě obcí. V jejich čele stanuli šolcové (Schulze), které jmenoval landrát (hejtman okresu). Dědičné fojtsství Jana Gebka tím zaniklo (+1871).

Prohřešky na vesnicích vyřizovaly obecní soudy nebo obecní valné hromady.

Pokračování příště

ZÁMECKÉ MUZEUM BILANCUJE

Blíží se konec turistické sezóny, tak poohlédneme za dosavadní činností Zámeckého muzea. Zároveň dne 15. 10. 2005 uplynul rok od úmrtí PhDr. Ericha Šefčíka, zakladatele muzea, na jehož zásluhy nesmíme zapomenout. Zámecká expozice byla slavnostně otevřena 20. 6. 1997 za přítomnosti domácích i zahraničních hostů z oblasti kultury, muzejnictví, školství a dalších institucí. Stálá expozice je sestavena z exponátů zapůjčených z ostatních muzeí Moravskoslezského kraje. Jedna část expozice je věnována Kravařím a v průřezu doškovou chalupou si mohou návštěvníci prohlédnout, jak žili naši předkové na Hlučínsku v 2. pol. 19. století. Druhá část expozice nám přiblíží život šlechty v období baroka a život rodu Eichendorfu - tehdejších majitelů zámku. Součástí prohlídky je také zámecká kaple. Muzeum již navštívilo 42 tisíc českých i zahraničních turistů. Na památku si mohli odnést také propagační materiály nebo upomínkové předměty. Vybrat si mohli z devadesáti druhů. Kromě stálé expozice si turisté

mohou prohlédnout také doprovodné výstavy, kterých bylo od roku 1997 uspořádáno 59. Jednalo se o různorodé výstavy z oblasti výtvarného umění, přírody, geografie, archeologie, ale také obyčejného lidského života. Mezi nejúspěšnější výstavy patřila mezinárodní výstava porcelánových panenek, výstava historických motocyklů, živých tropických pavouků a v neposlední řadě také výstava dětských kočárků a vozítek. V muzeu je zaevidováno 5 500 kusů vlastních sbírek, které zahrnují různé písemné materiály, fotografie, drobné předměty a předměty trojrozměrné.

Za dobu své existence vydalo muzeum 24 publikací a nové pohlednice Kravař. Součástí muzea je také muzejní knihovna, ve které můžete najít 1 200 knih. Mimo tyto knihy se také evidují periodické i neperiodické noviny a časopisy obcí na Hlučínsku.

Muzeu bych přála příští sezónu mnoho spokojených návštěvníků a doufám, že ani místní obyvatelé nezůstanou pozadu!

Alena Ficařová

HLUČÍN VZDÁVÁ HOLD STROMŮM

Město Hlučín se všemi svými městskými částmi se rozhodlo angažovat se ve věci výsadby nových stromů na svém území. Příložením „městské ruky“ k dílu je evidentní díky snaze o výsadbu lípy v parčíku u autobusového nádraží. Motivací pro řadové občany, kteří bez váhání vysadili do 20. října strom a o jeho druhu a místě výsadby zpravili Městský úřad, byly věcné ceny. Termín slosování byl stanoven na první listopadový den.

V rámci Dne stromů, který připadá na již avizovaný 20. říjen, probíhají po celé České republice nejrůznější akce - například sázení stromků, výstavy, semináře, koncerty či výlety za stromy do krajiny či lesa. Cílem všech doprovodných aktivit je vyzdvihnout, jak jsou stromy pro kvalitu našeho života zásadní.

Nápad slavit Den stromů vznikl už v předminulém století ve Spojených státech, konkrétně v Nebrasce. J. Sterling Morton, původem z Detroitu, se odmítl

smířit s tím, že je zde tak sporná vegetace. Začal pěstovat v okolí svého domu stromy, keře a květiny. Protože byl novinářem, využil noviny jako média, aby jejich prostřednictvím vyzval své spoluobčany k následování svého příkladu, pěstování stromů. Podal důkazy o tom, že stromy a keře zastavují větrem způsobovanou erozi a poskytují ochranu před pálícím sluncem. Morton dovedl přesvědčit své čtenáře nejenom o potřebnosti pěstovat stromy, ale také se mu povedlo přenést na ně své nadšení. Důsledkem jeho aktivit bylo zavedení Dne stromů (the Arbor Day). V USA je tak poslední dubnový pátek svátkem všech stromů.

Datum oslav se liší podle klimatických podmínek na jednotlivých kontinentech a podle nevhodnější doby pro výsadbu stromů.

Věřím, že alespoň část našich čtenářů už se pod vlivem tohoto apelu vidí, jak hloubí jámu pro další nový strom.

ZAVÁDĚNÍ ČEŠTINY DO ŠKOL ROKU 1920

Je historickou skutečností, že hlučínské obyvatelstvo přijímalo připojení Hlučína k Československu s nedůvěrou. Hlučínsko bylo k ČSR připojeno dne 4. února roku 1920.

Nový stát zavedl vládním nařízením na základních školách na Hlučínsku český jazyk jako vyučovací jazyk. Opatření vzbudilo veliký rozruch na veřejnosti. Aby se základní školy staly skutečně české, začaly úřady propouštět a penzionovat dosavadní učitele a nahrazovat je českými. Nová opatření zvedla vlnu odporu: přijímala se usnesení proti těmto novotám, anebo děti dokonce vstupovaly do stávků. Nejinak tomu bylo i v Kravařích.

Do školy v naší obci byli dosazeni dne 15. března tři čeští učitelé. Děti se denně shromažďovaly ve škole a opouštěly třídu, když viděly přicházet českého učitele. Někdy byly děti rodiči ze tříd vyháněny. Když okresní školní inspektor Andělín Novák jednal s těmito rodiči, slyšel neustále: „Chceme katolickou německou školu.“ Rodiče tvrdili, že se moravština hodí jen pro dům a rodinu. Dále poukazovali také na to, že všichni musí za výdělkem do Německa, a proto potřebují znát německy. Obdob-

né stávky propukly i začátkem září. Začalo se postupovat velmi tvrdě, zakročovaly i četnické stanice a rodičům stávkujících dětí byly udíleny vysoké pokuty. Na školách a obcích nebyli učitelé většinou přijímáni vlídně. Často museli snášet osobní příkoří a to jak ve škole, tak i na ulici.

Zde úryvek ze vzpomínek učitele Čenka Kanclíře, který byl jedním z učitelů vyslaných do Kravař bezprostředně po připojení:

„Následující den měl jsem hodinu češtiny ve čtvrté třídě. Děti s otevřenými ústy poslouchaly doposud nemožnou a neslychanou věc učitele slyšet mluvit moravsky. Byly za každé moravské slovo přísně trestány a teď se k nim mluví jejich mateřštinou, šumnou moravštinou. Začal jsem baječkami a dětem se to velmi zamlouvalo. Bylo poledne a chtěl jsem děti pustit domů, ale děti volaly jako jedněmi ústy: „Bajajte nám ještě stryky, nepujdem ještě dom - bajajte nám trochu ještě!“ vysvětlil jsem dětem, že nejsem žádný stryk, ale jejich učitel a že za týden jim zase něco povím. Ale domů děti nechťely, a tak nezbyvalo jiného, než ještě něco přidat. Po modlitbě jsme

kamarádsky opustili školu a já na výsost spokojen, že to není tak zlé a že to půjde, kráčel na Dvořáku k obědu a těšil se, že nejhorší už je překonáno. Ale hrubě jsem se prepočítal.

V páté a šesté třídě pokus o vyučování ztroskotal. V první třídě měl jsem místo 76 dítek jenom 3, ale těšil jsem se aspoň na čtvrtou třídu, kde to tak šumně šlo, ale jaké zklamání i tam!

Jakmile jsem vkročil do třídy, děti jako na povel se zvedly a s křikem utíkaly ze školy. Od té doby, co jsem se nakvartýroval do zámku, psával jsem se: „Pán na Kravařích.“ Ovšem, když jsem z bytu odešel, musel jsem vždy okna zavřít, neboť otevřeným oknem vždy se do světnice něco nepěkného dostalo a marné bylo hledat záškodníka. No a pak byla zřízena měšťanská škola, přišel ředitel Hruška, muž rozvášný a klidný, který to s Kravařskými uměl. Postavena dřevěná měšťanská a rozvášněné obyvatelstvo poněmhu uklidňovalo, když marně čekali, že za 14 dnů připadnou zase k Německu a těch 14 se opakovalo do nekonečna. Doufám, že i nová nádherná budova školní, odevzdaná 11. IX. 1932 veřejnosti, při obezřetném

vedení ponese v budoucnu krásné ovoce a že příští generace budou s úsměvem číst, co se tu vše v dobách připojení Hlučína k republice Československé dělo. Škole, učitelstvu i mládeži, která do této krásné budovy bude v budoucnu chodit, mnoho zdaru!“

Mladý stát si kladl za cíl vybudovat hlučínské školství. Základní myšlenkou bylo školství počestit, rozšířit a povznést. Nová státní moc vsadila při zavádění českého vyučovacího jazyka do škol na Hlučínsku na donucovací prostředky. Tvrdý přístup navíc ignoroval hlučínské podmínky na Hlučínsku. Nová státní moc se nepokusila ani slovně uklidnit Hlučínany, že obživu a práci najdou ve své nové vlasti a nebudou ji muset hledat v Německu, a tedy nemusí ani němčině přikládat takovou váhu jako dosud.

Velkým činem bylo zřízení měšťanských škol v obcích, československý stát investoval do školství na Hlučínsku obrovské částky. Byla postavena např. nová školní budova v Antošovicích, Chuchelné, Kravařích, Dolním Benešově, reálné gymnázium Hlučín.

Celkově stát investoval na 16 mil. Kč.

ZAJÍMAVOSTI Z DALŠÍCH OBCÍ HLUČÍNSKA

Pokračování z minulého čísla

Hošťálkovice

Hošťálkovice leží nad soutokem řek Odry a Opavy.

Část území katastru se rozkládá v nivě obou řek, část na svazích nad ní. Z Hošťálkovic je jeden z nejpůsobivějších pohledů na Ostravu, která jako by ležela před Hošťálkovicemi na dlani. Krajinnou dominantu Hošťálkovic tvoří televizní vysílač se dvěma věžemi zvanými Adam a Eva, z nich vyšší je z daleka viditelným orientačním bodem.

Původně zemědělská obec byla výrazně ovlivněna rozvojem těžby uhlí a průmyslu na Ostravsku v 19. století. V současné době většina obyvatel pracuje v ostravské průmyslové aglomeraci.

Zajímavosti obce:

Empirový zámeček nechal pravděpodobně na místě bývalé tvrze vystavět Jan Römisch, jehož rodina vlastnila statek Hošťálkovice od roku 1832.

Za nového majitele, Salomona Mayera Rothschilda, ztratil zámeček sídelní funkčnost a splynul s komplexem hospodářských budov. Budova byla využívána jako administrativní budova statku a sýpka částečně i k bydlení. V letech 2002-2003 byl objekt rekonstruován na bytový dům s patnácti byty. Stavba získala ocenění „Dům roku“.

Zvon Petr je nejstarší a historicky nejceněnější památkou v Hošťálkovicích. Byl ulit v roce 1668 v Opavě a je zavěšen v kostele Všechny svatých. Zvon má průměr 0,75 m, je vysoký 0,55 m a váží 260 kg. Na severní straně je zobrazen Ježíš na kříži s letopočtem 1668 a s několika slovy v němčině (Christian Hoffmann v Opavě mě ulil). Na zadní straně je zobrazena Maria s Ježíšem jako dítětem a text „Jan Goslawski“.

První zmínka o kostele v Hošťálkovicích pochází z roku 1588. Zděná budova kostela byla postavena v roce 1793. V roce 1903 proběhla v kostele rozsáhlá rekonstrukce, která kostelu dala dnešní podobu.

Kostel je společným farním kostelem pro Hošťálkovice a Lhotku.

Pod Královským vrchem v oblasti dnešního chatoviště U Lomu se nachází bývalý kameňolom. Dnes jej pokrývá zelen. V blízkosti lomu vede cyklistická stezka.

Hněvošice

Hněvošice leží v západní části Hlučína, na hranici s Polskem. Okolí obce je dnes obhospodařováno převážně zemědělsky, zvláště krajina však působí velmi malebně. Z Almina vrchu je za příznivého počasí pěkný výhled až na Beskydy i Jeseníky.

Při pohledu na sever je vidět polské město Ketrž. Listnatý porost na Almině kopci je chráněn jako přírodní rezervace Hněvošický háj.

Na okraji přírodní rezervace Hněvošický háj, na hranicích katastru Hněvošic a Služovic, před bránou na fotbalové hřiště TJ Sokol Hněvošice leží geograficky velmi zajímavé místo. Křížuje se tady 50. rovnoběžka s 18. poledníkem.

Obec nesla název Hněvošice. Po roce 1630 se začal objevovat i německý název Schreibersdorf, po roce 1736 byl zaznamenán lidový název Něbošice.

Zajímavosti v Hněvošicích:

Dřevěný kostel sv. Petra a Pavla

Ojedinelá kulturní památka z roku 1730 je lidovou stavbou s barokně upraveným interiérem. Zvláštností je valená klenba ve dřevě a vrypy napodobující zdívo v bočních trámech.

Kostel je zasvěcen svatým Petru a Pavlovi, jejichž sochy jsou umístěny po stranách bohatě vyřezávaného oltáře. Nejzajímavější součástí interiéru je kazatelna, bohatě zdobená výřezy a soškami čtyř evangelistů. V letech 1994 – 1995 byl objekt částečně zrekonstruován. Do roku 1923 byl kostel filiální, patřil k oldřívovské farnosti.

Kostel Krista – Dobrého pastýře

Kostel vysvěcený roku 1996 byl postaven v devadesátých letech minulého století. Moderní stavba se zvláštní věží se stala dominantou krajiny viditelnou z dalekého okolí.

Archeologická lokalita Hněvošický háj

Hněvošický háj patří k významným archeologickým lokalitám.

Dodnes je možné rozpoznat pět sypaných mohyl, které měly v průměru 10 až 14 metrů a vysoké byly 2 metry. V letech 1959-1961 byly tyto mohyly prozkoumány dr. Jaroslavem Králem z opavské pobočky Archeologického ústavu ČSAV. V roce

1990 byla zjištěna šestá mohyla. Mohyly pokračují až na dnešní území Polska.

V hněvošické části naleziště byla objevena v jedné z mohyl kostra s předměty denní potřeby.

Mohyly pocházejí z doby bronzové, byly ale využívány i v době slovanské. Blízké slovanské osídlení v oblasti Cikalova mlýna mohlyňák využívalo zřejmě částečně k pohřbívání svých mrtvých. Na mohylách možná docházelo i k slovanským zádušnicovým obřadům – pálení ohňů na hrobech.

Přírodní rezervace Hněvošický háj

Přírodní rezervace na 67,71 ha byla vyhlášena v roce 1969 v katastrálním území Hněvošice na jihovýchodním svahu Almina kopce.

Podle severního okraje chráněného území vede cyklistická stezka. V rezervaci jsou chráněny výjimečně zachovalá a cenná společenstva přirozených lesních porostů Opavské pahorkatiny obklopené intenzivně obhospodařovanými zemědělskými pozemky.

Hlavní lesní typ tvoří druhově mírně ochuzené karpatské dubohabřiny, které zde dosahují, stejně jako jejich diagnostický druh hvězdnatec zubatý, západní hranice svého geografického rozšíření.

Almin vrch (315 m)

Nejvyšší vrch Hlučínské pahorkatiny.

Stará cihelna

Od roku 1905 stávala v terénní rýze u polní cesty nad kostelem cihelna. Využívala místních zásob cihlářské hlíny. Byla zrušena pro dopravní odloučenost až ve druhé polovině 20. století.

Bílý potok

Jméno potoka je odvozeno od bílé kalné vody z vymývaného podloží, která se uvolňuje po deštích.

V údolí Bílého potoka je totiž velké ložisko sádrovce. Samotné údolí je protkáno soustavou struh a náhonů, kterými se získával spád vody na mlýnská kola. V minulosti zde byly na jednom kilometru čtyři vodní mlýny.

Do poloviny dvacátého století se dochovaly dva – Cikalův a Bendův, ale i ty po válce zanikly a posléze byly přeměněny na chaty. O údolí Bílého potoka se dělí obec Koberčice, Rohov a Hněvošice.

Pochod smrti

Na konci druhé světové války, v lednu 1945, po silnici k Opavě šel kolem Hněvošic tzv. pochod smrti. Vězni evakuovaných koncentračních táborů byli hnáni z polského území k Opavě. Nad zatačkou v lese dozorcí bestiálně zavraždili několik vězňů, kteří se údajně chtěli napít vody z louže v příkopě u lesa.

Chlebičov

Podle pověsti založil Chlebičov mnich Chlebiš. Chlebišem byl ale v raném středověku nazýván každý, kdo dodával klášteru obilí na chléb. A podle první písemné zmínky o Chlebičovu, která pochází z roku 1250, patřil Chlebičov cisterciáckému klášteru na Velehradě.

Chlebičov leží v západní části Hlučína ve zcela odlesněné, zemědělsky využívané krajině. Opava, největší slezské město, leží jen pár kilometrů na jihovýchod.

Od 18. do 20. století však mezi Opavou a Chlebičovem ležela hranice dvou států. Opava se vyvíjela jako velké město v rakouském Šlezsku, Chlebičov ležel na samém okraji Pruska. Dějiny přinášely neustálé změny, lidé patřící do této krajiny ale pracovali, odolávali hladomorům, neúrodám, nemocem i válkám a zachovávali po staletí život.

Historie obecních symbolů Chlebičova

Znakem obce je dnes červenostříbrně dělený štít, v němž vedle sebe vyrůstají tři stříbrné obilné klasy a dole je červené srdce. Obilné klasy jsou mluvčím znamením, vyjadřují český název obce a připomínají pověst o mnichu Chlebišovi, který prý obec založil. Červené srdce znázorňuje německý název obce Chlebišov – Klebsch (tak byl název obce uváděn na razítku) nebo Klepsch. V názvu Klepsch mohly být viděny souvislosti s klepáním (klopfen), s něčím, co klepe (Klöppel, Klopfer – palička, klepadlo), nebo s něčím, co tluče (Blodenklöppel – srdce). Možná proto se za pruské éry objevily na chlebičovské pečeti srdce a kladivo.

Znak obce tedy vyjadřuje spojení původního slovanského názvu s názvem z německého období.

Pokračování přístě
Eva Tvrďá

PUTOVÁNÍ KRAJEM MATICE SLEZSKÉ

Štítina

Původně se obec nazývala Troubky a jméno Štítina náleželo jen tvrzi, připomínané poprvé v písemných pramenech roku 1282. Název Troubky zanikl počátkem 18. století. Za Tvorkovských z Kravař byla tvrz ve 2. polovině 16. století přestavěna na čtyřkřídlový renesanční zámek, obklopený vodním příkopem. Později vrchnost zámek přeměnila na pivovar. Původní zámek byl kvůli špatnému stavu v roce 1988 stržen.

V roce 1837 Řád německých rytířů udělal ze Štítiny správní centrum svého panství a zároveň zde vybudoval výrobní objekty.

Z památek obce je třeba připomenout památník vojína Ivana Kubince, pomníky padlých obou světových válek i pamětní desky významných osobností Štítiny - spisovatelky Ludmily Hořké a generála Heliadora Piky.

Na severním okraji obce se nachází dobře udržovaná renesanční kaple sv. Máří Magdalény s cennou Křížovou cestou lidového charakteru. Byla postavena kolem roku 1579 Mikulášem Tvorkovským z Kravař.

Mokrý Lazce

První zmínka o obci se v historických pramenech objevuje roku 1377, kdy původní osada patřila i k štítinskému panství pánů z Kravař.

Roku 1430 založil Hartl Tunkl v Mokrých Lazcích svobodné fojstství, které vzápětí prodal Zbyňku Hřivnáčovi z Heraltic. Další z majitelů, Tvorkovští, nechali v 16. století vybudovat dřevěný kostel a předali jej pod správu dominikánského řádu. Příčiněním dominikánů stála v obci již počátkem 17. století dřevěná škola.

Obec byla několikrát krutě postižena válkou. Archiválie připomínají plenění obce i blízkého

okolí Mansfeldovým i švédským vojskem za třicetileté války, drancování ze strany rakouských i pruských vojáků za války v 18. a 19. století i těžké boje během Ostravské operace v dubnu roku 1945. V roce 1949 byly úředně sloučeny dvě původně samostatné obce Staré Mokré Lazce a Nové Mokré Lazce v jeden celek. Kostel sv. Jana Křtitele, původně dřevěný kostel ze 16. století byl koncem 18. století nahrazen kamennou stavbou s doznívajícími renesančními prvky.

Roku 1837 byla zbourána dřevěná zvonice a místo ní postavena kamenná věž. Monstranci navrhl významný český architekt Josef Mocker, kterému byla mimo jiné svěřena i dostavba chrámu sv. Víta v Praze. Kaple sv. Anny je památkově chráněným objektem z roku 1747.

Před budovou školy je umístěna pamětní deska věnovaná místnímu rodákovi, generálu Janu Vlachému, který byl za odboj proti fašismu za války popraven v roce 1943 v Berlíně - Plotzensee.

U příležitosti 150. výročí narození Dr. Antonína Grudy, kněze, doktora obojího práva a politika mu byla v rodné obci odhalena pamětní deska. Byl jedním z organizátorů prvního tábora slezského lidu na Ostré Hůrce, spoluzakladatelem Matice opavské a Opavského týdeníku. V letech 1890-1902 jako poslanec Říšské rady ve Vídni obhajoval české národní zájmy. Měl velké zásluhy na založení českého gymnázia v Opavě.

Pomník T. G. Masaryka, rekonstruovaný do dnešní podoby v roce 1998 byl odhalen u příležitosti 80. výročí založení republiky jako památník obětí 1. světové války.

První písemná zmínka o obci pochází z roku 1377 v kupní smlouvě Ondřeje z Těškovic. Zakladatelem obce byl benediktinský klášter Hradisko u Olomouce. Nejvýše položeným místem je Mečnick (Mezník, 458 m n.m.). Obec obklopují dvě údolí: řeky Jamníku a Setiny (Seziny).

Oba toky se vlévají do Bílovky a dále pak do Odry. Překrásné a přístupné údolí Setiny láká k vycházkám a rekreaci. V tomto údolí je ukryté rekreační středisko Dopravního podniku města Ostravy, které je zřízeno na místě bývalého pionýrského tábora

stejněho podniku. Z nejvyšších bodů obce se naskýtá nádherný pohled na průmyslovou Ostravu, lázně Klimkovice-Hýlov a celou hradbu reliéfu beskydských hor. Viditelné jsou okolní obce Tisek, Zbyslavice, Kyjovice, Pustá Polom a Hlubočec. Obec má dobré autobusové spojení do Ostravy, Opavy a Bílovce, pro turisty je obec dostupná z konečné zastávky ostravské tramvajové linky č.5 - Zátíší (cca 60 min).

Pustá Polom

Nachází se téměř na nejvyšších místech Polomské plošiny Nížkého Jeseníku, obklopena rozsáhlými lesy.

Ves Polom daroval v roce 1238 markrabí Přemysl klášteru Hradisko u Olomouce. O století později se ves dostala do rukou světských feudálů.

V 2. polovině 15. století zpusťla a znovu byla obnovena až počátkem následujícího století pod názvem Pustá Polom. V 2. polovině 16. století zde byla vystavena tvrz, která později přestala sloužit svým účelům a stala se z ní selská usedlost (čp.70). Dominantou obce je farní kostel sv. Martina s oltářem z 18. století a s obrazem sv. Martina z roku 1830.

Mezi významné stavby patří rekonstruovaná budova školy. V obci se nachází památník obětem 1. světové války a památník osvobození z roku 1975.

V lese Záleští stojí kaple sv. Antonína z poloviny 18. století.

V zimním období okolí obce nabízí terény k běžkování nebo lyžování na svahu s lyžařským vlekem.

Konec

MALÝ PESEK

*Na pláži ležu pod paryzolem,
tu malý pesek mota se kolem.
Taky milučky, už z ruky žere,
roba ho naraz ku sobě bere.*

*Ma dľubu chvilku, tuž ho pohľadi,
kusek oplatky semtam mu bodi.
Na nas se zvyknul, je obočery,
vemem ho dodom pro počeseni.*

*Špagatem pevno kasthu svázali
a přes hranice ho pašovali.
Tak malý pesek lečel přes hory
velkým letadlem a bez kontroly.*

*Doma měli kota, teho siamského,
za tři dni ho našli u dveří obcípleho.
Bezťak cožik sežral, chlupatá potvora,
pro jistotu vzali peská do dochtora.*

*Jak tam čekali, hlavy lámali,
v duchu kopali už psovi hrob,
o peská naraz oba se bali,
aby něchcípnul, jak jejich kot.*

*Po hodině dochtur vyšel, čelo zamračené.
„Odkud je to zvíře - původ, z které země?“
„Dyč včil je už naše, odkuč by tak bylo?
„Nelžete mi paní, ptám se, kde se narodilo!“*

*„To my něvime, ku nam přišlo samo,
na pláži v Egypte se tam pothukalo.“
„Tuž sme se ho vzali, taky pesek malý,
že byl tak přítulný, sme se ho nechali.*

*„Neříkejte, paní, malý pejsek tomu,
vždyť pouštní krysu přivezli jste domů!“*

*Jak opařena roba zůstala!
Večer co večer ju do loža brala,
to nepřezije, dyč s krysum spala.
Včil se odpluřla, baj ju muckala.*

*A tak přišli o psa, pětistovku za robotu,
jak zjišťoval dochtur rasu psa na internetu.*

Malchárková Anna

CHARITATIVNÍ KAPKA NADĚJE NA ZŠ KRAVAŘE

Ne každé dítě má to štěstí narodit se zdravé, šťastné.

Jsou děti, které si svůj běžný život neumí představit bez nemocnice, nemocničních chodeb, nemocničních pokojů, lékařů, zdravotních sestřiček, operačních sálů, drahých přístrojů a léků.

To vše však pro nemocné děti znamená šanci na uzdravení, šanci na život doma v rodinném kruhu se svými blízkými a kamarády. Tato skutečnost, spolu s nedávnou televizní výzvou, nás přiměla zamyslet se nad tím, jak bychom i my, žáci, mohli pomoci nemocným dětem. Rozhodli jsme se ve dnech 3. a 4. října 2005

uspořádat pro Nadační fond Kapka naděje sbírku, kterou jsme chtěli dát najevo, že ani nám není cizí myšlenka pomoci nemocným dětem

Každá finanční částka - kapka naděje - byla do sbírky věnována ze srdce. Celkem bylo vybráno 6 532 korun. Věříme, že tyto naše kapky vykouzlí alespoň na jedné tváři nemocného dítěte úsměv, radost a štěstí.

Děkujeme všem, kteří svými finančními kapkami přispěli do naší společné sbírky.

Žáci 7.A a jejich třídní učitelka
Zdena Binarová

Vydavatel:

- ♦ Reklamní studio IMM
 - ♦ Kontaktní adresa, inzerce: Střední 38, 748 01 Hlučín-Bobrovniky Tel./fax: 595 059 107, 604 123 573 e-mail: imm@osu.cz
 - ♦ Registrováno pod číslem MK ČR E 12501
 - ♦ Šéfredaktor: Marie Jurčková
 - ♦ Zástupce: Ludomír Kusyn
- Vychází v druhém týdnu v měsíci